

Hopelijk volgend jaar...

Op het moment dat ik deze column schrijf zitten we midden in de adventstijd. We bereiden ons voor op het kerstfeest en ook dit jaar zullen we rekening moeten houden met beperkende maatregelen. Toen ik op een avond door Borne wandelde viel het mij op hoe stil en 'donker' het was, ondanks de feestverlichting. Ik stond even stil op de plek waar anders de schaatsbaan is. Even 'zag' ik de lachende gezichten en 'hoorde' ik al die vrolijkheid wat daarbij hoort. De horeca met hun verwarmde terrassen en vuurkorven, mensen die elkaar even opzoeken en van de gezelligheid genieten, 'Shopping by Candlelight'. En heel even werd ik 'overvallen' door een gevoel van heimwee en dacht: 'Volgend jaar weer, hopelijk volgend jaar weer.'

Als christen betekent de adventstijd voor mij voorbereiden op het kerstfeest. Het feest waarop de geboorte van Jezus wordt gevierd. En ja, ook ik vind eigenlijk dat de hele decembermaand wel erg commercieel is geworden, maar toch. Het zou zo mooi zijn geweest! Vooral in deze tijd waar onverdraagzaamheid bijna besmettelijk lijkt te worden, de wereld steeds onveiliger, de verworven rechten van vrouwen steeds meer in het gedrang komen en de tweedeling in ons land steeds groter wordt. Dat de (social)media hierin een grote rol speelt mag ook duidelijk zijn.

Als je echt op de hoogte wilt blijven van het binnen- en buitenlands nieuws en politiek moet je zoeken naar de (social)media groepen die nog diepgravend, objectief achtergrond onderzoek doen en zich niet mee laten slepen door de 'waan van de dag' om maar zo snel mogelijk hijgerig met 'breaking news' te kunnen scoren. Een 'schreeuwerige kop' boven een artikel wordt schijnbaar gezien als 'uitnodigend om te lezen'. Vaak is de 'waarheid' in de morgen een 'leugen' in de avond.

Ik zou het mezelf gemakkelijk kunnen maken. Het nieuws en de politiek niet meer volgen, mijn 'kop in het zand' steken of zeggen dat ik er toch niets aan kan veranderen. Maar zo ben ik niet, daar geloof ik niet in. De vraag is alleen: Hoe dan? Het hoeft niet groots te zijn, het mag gewoon heel klein beginnen. Maar ondertussen ben wel 'klaar' met de uitdrukking: 'Het is wat het is.' (En dat is het dan) Ik ben meer van: 'Het is wat het is en hoe nu verder?'

Geen gemakkelijke vragen, maar we zitten midden in de adventstijd. Een periode waarin de natuur verstilt en waarin wij ons voorbereiden op het kerstfeest. Een tijd waarin wij ook kunnen verstillen en onszelf moeilijke vragen mogen/moeten stellen. Een tijd waarin wij ons kunnen verdiepen in dat wat Jezus ons voorgedaan heeft. Heb elkaar lief! Waarmee ik Hem niet zie als een man die op sandalen door de woestijn liep en 'Peace man' riep. Maar als een revolutionair die sociale misstanden aan de kaak durfde te stellen, een leraar, mysticus en voor wie iedereen gelijkwaardig is. Zoals de Eeuwige bedoeld heeft. Ik wens je alle goeds! En hopelijk volgend jaar...

Mia Ring